

Плѣвентски Извѣстия

„Селѣтината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣй, мрака нѣмѣй“.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Тамъ гдѣто оралата сж селѣтливѣ, а сабитъ рждивѣ и народа и царя сж щастливѣ“.

В. „Плѣвентски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ВСѢКА СЪББОТА

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенскитѣ разности.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвентски Извѣстия“ въ
гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ръководни писма назадъ не се връщатъ.

За обзирани се плаща:

По 5 стотинки на ма за I-ва страница, по 3 ст. за IV-та, а за приставкитѣ, по особено споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

Д-ръ П. Ив. Стояновъ

бивш старши херургъ при болницата.

По случай прѣмѣстването си за Варна отправя къмъ своитѣ приятели, познати и клиенти сърдеченъ съботомъ.

ВАЖНО!

Въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, пристигнаха разни музикални инструменти и тѣхнитѣ принадлежности. Нуждающитѣ се могатъ да ги прѣгледватъ и правятъ изборъ ежедневно.

Продажбата имъ става по най-умѣрени цѣни.

ПРОДАВАТЪ СЕ

50 акций отъ Акционерното търговско Дружество „Сила“ въ гр. Плѣвентъ. Желаящитѣ да ги купятъ всички, или частъ отъ тѣхъ, да се отнесатъ за споразумение въ редакцията.

3—3

гр. Плѣвентъ, 30/IV 1905 г.

Извѣстно е вече на г. г. гражданетѣ и на читателитѣ ни, че по поводъ безпримѣрнитѣ вандалски и гешефтарски дѣйствия на Прѣдседателя и нѣкой отъ членовѣ на бившето мѣсно бюро на Народно-Либералната партия въ градътъ ни, нѣколко души приятели и съмишленници отъ тая партия, заедно съ Подпрѣдседателя на сжщото бюро, г-нъ Евст. Славовски и нѣкои членове, които неможеха вече да търпятъ вършенитѣ до сега непрѣпоржчителни и компрометирующитѣ партията ни дѣла на първитѣ и на които за да може да се тури край, издадоха една покана, обнародвана въ миналий брой на вѣстника ни, съ която каниха всички свои приятели и съмишленници — партизани, да се явятъ на 24-и того въ хотелъ „България“ на събрание, за обсъждане

начина и срѣдствата за да се тури веднажъ за винаги край на създаденото положение на работитѣ.

Огчасти разбрали и недоразбрали цѣлѣта на това събрание, случайнитѣ наши градски управници, да не кажемъ натрапници, за да прикриятъ нечиститѣ си и тъмни дѣла, прибързаха и на часа издадоха и прѣснаха до съмишленничитѣ и приятелитѣ на сжщата партия, които тѣ вече безвъзвратно сж изгубили, едно прѣдопрѣждание, на което тукъ даваме мѣсто изцѣло, съ което ги каниха да се запазатъ отъ увлеченията и да не присѣтствуватъ на това събрание. Мислимъ, че нѣма нужда да да припомнимъ на читателитѣ си поговорката: „гузенъ негоненъ бѣга“. Много на мѣстото си въ случая е и друга една поговорка която казва: „Куче което незнае да лае само докарва вълкътъ въ кошарата“.

По-голямо затпяване на чувствата на тия наши гр. управници, съ издаването на това прѣдопрѣждание, немислимо бѣ да се очаква. Каквито срѣдства и да бѣха употребени отъ наша страна, за да излѣзатъ и лѣснатъ съ нечиститѣ си дѣла тия своего рода управници, при други обстоятелства, едва ли се би постигнало това. Но понеже това е вече свършенъ фактъ, длъжностъ ни се налага, като публицисти и искренни партизани, да разгледаме по обстоятелственно това прѣдопрѣждание, за да видятъ гражданитѣ на и читателитѣ на вѣстника ни, кои сж хората, които невинни като ангели — хранители, поставени случайно или просто натрапени на чело на градскитѣ ни работи, милеятъ толкова за интереситѣ на града, та за да запазатъ градското „статукво“, на другъ языкъ казано, положението си, прѣдопрѣждатъ гражданетѣ да не се увеличатъ подиръ шестъ души недоволници!?

За да бждемъ по разбрани, прѣдъ видъ че мнозина отъ гражданитѣ и читателитѣ ни не сж напълно сезирани съ съдържанието на прословутото червено прѣдопрѣждание, намираме за нуждно тукъ да го помѣстимъ текстуално

и сетне ще се потрудимъ, до колкого силитѣ, па и колонитѣ на вѣстника ни позволяватъ, да направимъ единъ по правиленъ разборъ.

Ето цѣлото съдържание на прѣдопрѣжданието:

ПРѣДОПРѣЖДЕНИЕ

къмъ

Съмишленничитѣ и приятелитѣ на Народно-Либералната партия въ гр. Плѣвентъ и околията.

Извѣстно ви е, че отъ година време 6 души недоволници отъ съмишленничитѣ ни, създадоха съ свои притенций и пускания разни и мислици по вѣстничитѣ си сума неприятности не само на партията ни, но скомпрометираха не малко и сѣганитѣ на властѣта, която поддръжаме. Знаемъ и знаемъ желанията на тия хора, които ненамиратъ, че сж на властѣтъ щомъ немогутъ да бротаатъ изъ учрежденията, както сж правила едно време, па раскриха се тѣхнитѣ желаниа и прѣдъ едно събрание отъ наши партизани. Въпрѣки приятелскитѣ съвѣти и прѣдопрѣждания, сжщитѣ тия недоволници, защото ненамѣриха кой да имъ устроява гешефти, днесъ, имаме положителни свѣдения, носѣли особена покана, съ която канѣли приятелитѣ на събрание за 24 т. м., за да обмислели нѣкои обществени въпроси и прѣз берели бюро.

Прѣдъ видъ на факта, че партията ни има свое бюро, избрано на основание партийния уставъ отъ самитѣ наши приятели; прѣдъ видъ на туй, че задъ тѣй формулираното искание на недоволничитѣ, задъ които се криятъ хора на опозицѣта, която гледа да раздѣли силитѣ ни, се крие стрѣмленieto имъ за обогатяване чрѣзъ властѣта, прѣдопрѣждаваме приятелитѣ и съмишленничитѣ ни партизани да не се подмамватъ и увеличатъ подиръ самозванни водители и доброжелатели, които подъ булото на партизани искатъ да уреждатъ своитѣ гешефти и взематъ „анонимнитѣ си дѣлове“ отъ разнитѣ прѣдиририята.

Нека знаятъ нашитѣ приятели, че бюрото ни дѣйствува, че то има гражданата за уреждане на общитѣ ни работи, че то се ползува съ довърнето и признава отъ централното бюро и шефа на партията ни г. Д. Петковъ, че не е вземано отъ никого отъ инициаторитѣ на споменатото събрание съгласието нито на централното бюро, нито на шефа ни за избирание ново бюро, че като така, то е считало и ще счита всички, които работятъ противъ

неговитѣ нареждания за отцѣпници отъ партията ни, каквито сж и подписавшитѣ поканата за споменатото по горѣ събрание; нека незабравятъ нашитѣ приятели и това, че въ всички слухове, които се пущатъ по кафенета и вѣстници нѣма нищо вѣрно, а сж илюзъ само на хора, на които злобата е помрачила съвестѣта.

Приатели и другѣ ижтъ сте знаели да се запазите отъ увлеченията, не правете това и тоя ижтъ.

гр. Плѣвентъ, 23 Априль 1905 г.

Прѣдседателъ: Т. Табаковъ; Секретаръ: Ив. Генчевъ; Членове: Върбанъ Хр. Скловъ, Ст. Коларовъ, Т. Цвѣтковъ, Сим. Христовъ, Т. П. Бараковъ, Т. Хр. Бърдаровъ, Д. С. Цанковъ, Ив. Ив. Кокочаровъ.

И така г. г. гражданетѣ видятъ вече кои сж лицата съ доказана честностъ и неукоризнено минало, които нито брутатъ изъ учрежденията, нито ижтъ у тѣхъ се крие извѣстно стрѣмление за обогатяване чрѣзъ властѣта, а просто ръководими отъ искренни чувства (sic), прѣдопрѣждатъ мнитѣ си приятели и съмишленници — партизани, да не се подмамватъ и увеличатъ подиръ самозванни водители, които подъ булото на партизани искатъ да уреждатъ своитѣ гешефти и взематъ „анонимнитѣ си дѣлове“ отъ разнитѣ прѣдиририята!

Мислимъ, че въ случая, отъ страна на нашитѣ натрапници е направена капиталната грѣшка гдѣто сж забравили да поканатъ да подпишатъ червеното прѣдопрѣждание и тѣхнитѣ достойни по професия другари, а именно професионалниятъ фалитъ С. Гетовъ, Цв. Д. Влаховъ и извѣстниятъ философъ Иванки Печигаровъ. Ако това бѣха направили, тогава картината освѣтъ че щѣше да бжде по пълна, по-ясна и по-характеристична, но, което е най-главно, щѣха да ни избавятъ отъ затруднението да я допълнимъ сега, обаче, въпрѣки силитѣ си, ний ще се помъчимъ да направимъ това и сами. И така на прѣдмета.

Естествено е, че по въпроса въ случая, ний най-първо ще има да се занимаемъ съ личностѣта на Т. Табаковъ, като шефъ на компанията.

Дълги години, подиръ освобождението на България, той е билъ единъ отъ послѣднитѣ номера въ

редовен на консервативната и цинковистка партии и, като опозиционеръ на днесъ властующата партия въ време законодателнитѣ избори прѣзъ 1887 година, бѣ докаранъ съ кожухъ, като сжщински казакъ подъ конвой отъ своята агитация въ Луковитска околия, където наспорнитѣ тогава русски рубли на Каулбарса го бѣха отвлѣкли. За това и покойний Стамболовъ до смъртта си нѣмаше никакво довѣрие въ него, ако и да му се подмазваше всячески Табаковъ.

Отъ тогава до сега, нѣколко пжти е бивалъ избранъ на разни изборни служби, обаче, по своята опърничавостъ и типиченъ характеръ, той никога не е дочаквалъ истичванието на своя мандатъ и винаги позорно е бивалъ бламиранъ, а най-паче поради непрѣпорчителний си краенъ гешефтаризмъ. За да бждемъ по разбрани, намираме за нужно да отбѣлжимъ, че само въ битността си прѣдседателъ на постоян. комисия прѣзъ 1890 г., той бѣ обвиненъ и даденъ въ съдъ за злоупотрѣбени отъ него отъ окр. каса 15 — 18000 лева.

Отъ тогава до сега се е занимавалъ съ адвокатство, тъй че, съ помощта на тия приятели, които сега съ непробрани срѣдства прѣслѣдва и съ помощта на разни заеми, той едва е искавалъ прѣхраната си. Нѣма да говоримъ тукъ за злоупотрѣбенитѣ му крупни суми на довѣрителитѣ си, въ битността му като такъвъ, а това ще оставимъ на бждащето, когато той, за тия свои прѣстѣпни дѣяния, бжде поставенъ въ дранголника по примѣра на Ив. Ив. Докковъ, който, ако и късно, но вече исплаща грѣховетѣ си.

Най-сетнѣ обстоятелствата се стекоха така, че слѣдъ дохожданието на власт на днешното пра-

вителство прѣзъ 1903 год. той, по единъ или другъ начинъ, се натрапи за кметъ на градътъ ни.

Тукъ намираме за нужно да отбѣлжимъ, съ съжаление, прискрѣбний фактъ, че още прѣди градскитѣ избори г. Табаковъ е ималъ нескромността да се исповѣда, че ако партията ни се задържи по дълго време на властта и ако той успѣе да заеме положението (кметство) нѣма да бжде глупакъ, като по рано, а по какъвто и да е начинъ ще си направи гърбътъ.

Тѣзи сж думи дословно изказани отъ него прѣдъ приятелитѣ, които още тогава не скриха възмущението си и се обявиха противъ него, за това той съ непробрани срѣдства до день днѣшенъ ги прислѣдва.

Фактъ е вече, че отъ близе 2 години на самъ г-нъ Табаковъ, по единъ майсторски планъ, приложи вече на дѣло своето гешефгарско стремление и ако е имало нѣкога и нѣкъдѣ приложенъ въ широката смисълъ на думата глагола „грабъ“, той е именно най цѣлесъобразно приложенъ отъ г-на Табакова. Нѣй първо г-нъ Табаковъ, прѣди да заемне кметското крѣсло, разбира се като шефъ на партийното бюро, уволни по единъ най жестокъ начинъ всички чиновници и служжаци било държавни и общински дори до послѣдний гр. падаръ. На тѣхно мѣсто не се правеше разлика да се назначаваг заслужило на партията хора бѣдни и чающи прѣпитанието си отъ служба и които справедливо заслужаваха да бждатъ назначавани, а се назначиха хора съвършено чужди на тая партия, само защото се съгласяваха да дадатъ полици на Табаковъ, кой за 100, кой за 200, а нѣкои и за 500 лева! Слѣдъ като всички тия хора за служби прѣминаха прѣзъ мръснитѣ митарственни пунктове на Та-

бакова и слѣдъ като той вече пое кметството, гешефгарекитѣ му стремления се насочиха къмъ други направления, — оплячкосаха се 10000 лева сиротски пари отъ землед. банка по едни фалшиви пълномощия. Урѣдиха се смѣткитѣ на разни прѣдприемачи майстори (ала майсторъ Яшко и Глигоръ Ангеловъ) и всички работници, които имаха да взематъ отъ общината. Не остана въ случая пощаденъ и *Бай Иванчо Комитата*, тъй че, въ относително кратко време, както и въ миналий брой на вѣстника ни имахме случай да се искажемъ по подробно, честний нашъ кметъ г-нъ Табаковъ, е исплатилъ дългъ къмъ разни кредитни учрѣждения и лица за около 8 — 10000 лева и е станалъ стопанинъ на зданието на извѣстното дружество „Нива“ и на движимъ и недвижимъ имотъ още за около 45000 лева! Да си създаде единъ кметъ такава положение, при крайно оскѣдни парични общински срѣдства, то е цѣла *гениталностъ*! Сега вече съ *нет рипни* се очаква отпусканieto на сключенитъ на скоро за смѣтка на общината 800000 хиладенъ заемъ. Съмнение не иска, че мегалическото образование отъ тоя заемъ не ще бжде за прѣзирание.

Втората „персона gratis“, съ която ще има да се занимаемъ, е онова очилато, отвратително и лукаво дори въ коститѣ добиче, на което нвата му е отъ дългоухитѣ, а злостата му е неподражаема. Той е единъ отъ най близкитѣ сподвижници на г-на Табакова и отъ тѣхнитѣ близки отношения, явно е, че неговий пай отъ *общитѣ икономии*, не е по долъ отъ $\frac{40}{50}\%$. За него, даже оплячкосванието на домашнитѣ му: баба, баща и пр. не е чуждо и то по всичкитѣ правила на мо-

дерното коцкарство. Всички берий, съ и безъ полици, които се взимаха отъ устата на бѣднитѣ чиновници, сгражари, общински служжаци и надничари, по редътъ си минаваха прѣзъ неговата бездѣнна каса и сетнѣ се распрѣбляха надлѣжно по редътъ си, обаче, недоволенъ отъ това само, той отъ дожажданието си на властъ, не е оставилъ нито едно правителствено и общинско учрѣждение, нито единъ общ. кметъ да имъ се не заканва, че ако не печататъ книгитѣ и всичкитѣ си печатни работи въ неговата печатница, ще бждатъ прѣслѣдвани.

Отъ уважение къмъ читателитѣ си и за да не бждемъ упрѣкнати въ неблагоприличие, ний тукъ нѣма да ги занимаваме съ мръснитѣ донжуански похождения на тоя тжменъ герой.

Третата личностъ която ще има да ни занимае е *извѣстний Стоянъ Д. Коларовъ* — Директоръ — Касиеръ на фалиралото дружество „Нива“. За него нѣма какво да говоримъ, защото той самъ говори за себе си.

Относително именуемий г-нъ Иванъ Генчевъ, свѣтилото съ неизвѣстного происхождения и останалитѣ дългомустакати общ. свѣтници на г-на Табакова, нѣма какво да говоримъ. Тѣ сж хора, които гражданитѣ и така много добрѣ ги познаватъ.

Слѣдъ всичко казано до тукъ, мислимъ че всѣкой ще си състави ясно понятие, що за хора сж личноститѣ, които во главѣ достойний си шевъ г-нъ Табаковъ, прѣдставляватъ *букета* отъ който е съставена нашата гр. община. Това е онай мръсна и невменяема гешефгарска котерия, която съ орлови нокте се впила въ гърбътъ на Плъвенский гражданинъ и селенинъ и мисли да иземучи и послѣдната му капка кръвъ. Обаче,

яко кърмилото, но започва да губи посоката. (*Задъ сцената вѣтъръ*). Каика отива срѣщу вълнитѣ и ги рѣже; той силно се клаушка и навѣрно загриба вода, ахъ, лошо, лошо!

(Гласъ на вѣстанникъ задъ сцената). Нищо, нищо — вълнитѣ си вървятъ и приематъ да носятъ всичко що имъ се попадне. Тѣ се насочватъ къмъ България. И да се избавиме, ще изхвърлятъ труповетѣ ни на сватия нашъ брѣгъ, на нашето отечество; то пакъ ще се увѣри въ нашата обичъ. Тръгваме вече, назадъ връщане нѣма. Свобода или смъртъ!

Свещ. Петко. Да, да, каика се носи отъ вълна на вълна, като черупка, съ която си играе водната стихия.

(Гласъ на Ф. Тотю задъ сцената). Небойте се момци, никой да не мърда отъ мѣстото си! Азъ съмъ начарталъ кроежа си и ще минемъ. Яко, добрѣ дрѣжъ кормилото къмъ острова. Момци,

ПОДЛИСТНИКЪ.

Ю. Я. Кантарджиевъ.

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЪ.

Трагедия въ 5 дѣйствиа.

(Продължение отъ бр. 38)

Янко Демиръ-бозана. Ха, ха, А бе бай Тотю, та ти дърваринъ ли стана, па защо ли криете отъ мене, бе войводо, че азъ не съмъ ли българинъ!

Ако бѣхъ знаелъ работата щѣхъ да зема за тѣзи дърва пд-голѣмия си каикъ, но нищо, и съ този ще свършиме работата. Нейсе, хаирлия да е, нека Господъ и Св. Богородица да ви спомогнатъ (*крѣсти се*).

Ф. Тотю. Ехъ, бай Янко, тѣзи живи дърва ти вече срѣщна и ще ги карашъ сега къмъ желания екладъ, но ако бихъ работилъ открито, слѣдъ като не веднажъ вече влизахъ въ турски рѣдѣ, едва ли щѣхъ сега да бжда живъ да

ги вода за прѣдстояция огъвъ; вѣрвамъ да знаешъ, че както тукъ така и отерѣща, турската полиция будно слѣди вѣрка наша стжика чрѣзъ шпионитѣ си. Хайде сега па добъръ часъ къмъ свадбата за свободата! Сбогомъ отче попе! (*Цѣлува му рѣка и му сиуца монета*). *Излизатъ съ Янка.*

Свещ. Петко (*изираяйки го*). Сбогомъ, сбогомъ, Вйводо! Господъ да ви подкрѣпи въ святото ви дѣло! Да, войводата имъ назначилъ съ лозинка думитѣ „Ти ли си бе арапъ“ и за сборенъ пунктъ 3-тѣ черници. Гледамъ по двама по трима, тѣзи славни момци дебнатъ като котки и скоро, скоро се събиратъ. Вѣрвамъ че и самъ Судтана би се очудилъ какъ бай Тотю обърна този хамбаръ на казарма. Ей до сега тя бѣ пълна съ животъ на буйни и млади юнаци, а сега тя е тиха и мрачна като гробъ. Тѣзи синове на майка България напълно разбиратъ важността на дѣлото и святостта на идеята; тѣ знаятъ че събирането имъ

се държи въ дълбока тайна (*Задъ сцената се чува силнитѣ вѣтъръ*). Да, тѣзи момци наистена сж отборъ юнаци, до единъ здрави, едри, силни съ загорѣли и внушителни лица. *Задъ сцената пакъ вѣтъръ.*

Гласъ на Янко Демиръ бозана. Момчета по-добрѣ е да се върнемъ защото вълната е голѣма да не стане пакостъ.

Свещ. Петко. Да, да ги поживи Господъ, на гледъ крогки и мѣлчаливи, по смѣли и рѣшителни и съ закалѣнени натура; тъкмо згодни за работата, която имъ наредилъ бай Тотя!

Гласъ на възстанникъ задъ сцената. Наистена бай Янко злѣ не каза. (*Задъ сцената се чува силна буря*).

Свещ. Петко. (*Гледайки по ажтя на възстанникитѣ*). Каика вече трѣгва, но вълнитѣ сж опасни и свирепи. Долняка се усилва. Каикчияга видно държи вѣщо и

ний мислимъ, че скоро ще дойде денятъ на разплатата и ще можемъ съ достоинство да балансираме смѣтките си съ всѣкиго отъ тѣхъ.

Ако дѣлата на тия хора бѣха чисти и недосегаеми за „шестъхъ души недоволници“, какво имъ прѣчеше завчера на 24 тога да се явятъ прѣдъ събранието и да опровергаватъ всичко? Ако дѣйствително, „шестъхъ души недоволници“ бѣха само толкова и не повече, както тѣ тръбятъ, то кой бѣха тия 500 души граждани, които завчера, на първъ позивъ и въпрѣки заплашванията на гр. агенти се явиха и изпълниха оградата на хотелъ „България“, където стана събранието?

Намъ ще ни бжде повече отъ приятно, ако компанията Табаковъ & С-ие, има смѣлостта да събере поне 15 души честни хора и се изкаже въ едно публично събрание, като ладе отчетъ за нечисливитѣ си дѣла: обаче, намъ не ни се върва втори пътъ „лисица да излѣзе на пазаря“.

И така въпрѣки всевъзможнитѣ заплашвания отъ страна на кметството, посредствомъ градскитѣ агенти и стражари, къмъ гражданитѣ, за да не отиватъ на събрание при шестимата недоволници, защото сѣтне ще бждатъ глобявани и прѣсѣдвани, въпрѣки казваме това завчера на 24 тога приятелитѣ и съмишленицитѣ — партизани на брой повече отъ 500 души едногласно изказаха недовѣрие къмъ досегашното бюро во главѣ прѣсѣдателя му Т. Табаковъ и единодушно избраха ново бюро съ прѣсѣдатель Г-нъ Евст. Славовски — виденъ търговецъ и дългогодишенъ членъ на Народно Либералната партия почти отъ основаването ѝ.

теглете допатитѣ, а всички останали гледайте да се заловитѣ веднага за върбитѣ. Хайде! (Чува се буря).

Свещ. Петко. Ахъ критическо положение: неприятеля вече не е турчинъ да се огрази съ оржие; не е българинъ да съчувствува та юнацитѣ! Това е Дунава; той не разбира отъ патриотизъмъ, идея и ненависть! Хх, хх, Боже, помози имъ! Клича се отправи къмъ острова. Бѣсната водна стихия се върти работата си по своитѣ вѣчни закони; тя поглъща всичко всичко, що излива противъ нейната амбиция. „Всѣко зло за добро“, миналата нощъ бѣ тиха и опасна за минаване, а сега, въ това вѣтровито врѣме, самъ Богъ ще заслѣни турцитѣ нищо да не осетятъ. Ахъ! Боже, много си милостивъ! Хх, хх, тъмнината ги покри, каква вече се не вижда. Пристигнатъ ли острова, (крѣсти се) спасени сж вече, утрѣ сж въ работата и веднѣжъ минатъ ли

Партийно събрание.

Извѣстно е на читателитѣ ни, че нѣколко приятели и привърженици на Народно-Либералната партия въ градътъ ни, възмутени отъ ежедневитѣ компрометирующитѣ дѣла, които се вършатъ за смѣтка на партията, отъ досегашнитѣ ръководители и общински управници. во главе Тодоръ Табаковъ, издадоха обща покана, публикувана въ миналий брой на вѣстника ни, съ която тѣ канеха всички привърженици и приятели на Народно-Либералната партия, да се събератъ на партийно събрание на 24 т. м. въ хотелъ „България“, за да обсъдятъ и намѣратъ начинъ и срѣдства за туряние край на тия компрометирующитѣ и дезорганизиращитѣ партията ни дѣла, вършени отъ нѣколко натрапници, които теголиратъ себе си за бюро.

Прѣди още да излѣзе на явта покана, нашитѣ натрапници оплашени отъ това че ще се раскриватъ нечисливитѣ имъ дѣла и ще ги видятъ и разбератъ всички, що за гешефтери и пазители на общинскитѣ и партийнитѣ ни интереси сж и, че ще имъ се лѣсне келя, прѣбързаха и издадоха едно дълго и широко прѣдопрѣждание, което читателитѣ ни ще намѣратъ на друго мѣсто въ вѣстника ни. Тѣзи приятели съ туй си прѣдопрѣждание приличатъ на оня разбойникъ, който съ чабокука си иска да шашардиса всички и много на мѣстото си е ако имъ наредемъ турската пословица, която казва: „чабукъ арсѣзъ ефъ саиб шашаржрѣ“. При това тѣ се не задоволиха само съ распрѣсването на прѣдопрѣжданието и да чакатъ и видятъ какъ ще се отзовѣтъ приятелитѣ и привърженицитѣ на Народно-Либералната партия, а распрѣснаха агентитѣ отъ общината на лѣво и дѣсно да заплашватъ хората да не ходятъ на

благополучно Свищовско, за два дена сж въ балкана. Боже, дай имъ побѣда надъ враговетѣ на отечеството ми, на България.

Завѣсата.

Дѣйствие III-то.

Сцената прѣдставява гористото мѣсто съ едри камѣци, гледа на долчина между два баира. Сцената добръ осветена, прѣдставява. Дѣйствието става отвѣдъ р. Яитра, при баира „Чубрика“ срѣщу Дряново. Въ дѣното на сцената спятъ тримъ въстаника, единъ отъ тѣхъ съ барабанъ.

Ф. Тотю (Съдейки на камѣтъ и погледайки отъ врѣме на врѣме съ далекогледъ къмъ дѣсниа баиръ).

М? да, право си е казано: кой не върви мирно въ пѣтя си, намира си белята! Милостивъ бѣ Господъ, запази ни живи и неврѣдими, та минаваме Дунава въ най бурно врѣме и при явна опасностъ да изгинемъ. Подъ нощъ на турската стража минавамъ и влизамъ въ гората „Мозуля“. Изпращамъ Пането до Ванковъ въ

събранието, защото то събрание било само отъ шестъ души отцѣпници на партията и че тѣ нѣма да направятъ нищо, а щѣли да бждатъ разгонени отъ властѣта, понеже не било земено разрѣшение, за това събрание и редъ други заплашвания, съ които се е гонело цѣлѣта да се не явятъ хора на събранието и се изолиратъ умразнитѣ имъ отцѣпници. При всички тия дѣйствия на тия приятели, партизанитѣ на партията напротивъ се стекоха много повече отъ колкото се мислеше и прѣдполагаше и възлизаха на брой, повечето 500 — 600 души. Прѣвъ откри събранието г. Цв. Караивановъ, който като описа въ кратце цѣлѣта на събранието, прѣдложи, че за да могатъ да ставатъ правилно разискванията ще трѣбва да се избере единъ прѣдседатель и единъ секретаръ, които да ръководятъ събранието. За Прѣдседатель на събранието едногласно се избра Народния Прѣдставителъ Евстатий С. Славовски, а за секретаръ г. Г. Тодоровъ. Г-нъ Славовски слѣдъ като поблагодари на събранието за изказаното му довѣрие ладе думата на г. Д-ръ Думанова, тоже Нар. Прѣдставителъ отъ Троянска околия, Плъвенски окръгъ, а по настоящемъ Плъвенски гражданинъ, който съ една обстоятелствена речъ описа на събранието лошото и забатачено положение на партията ни, отъ нѣколко похитители, които теголиратъ себе си за партийно бюро и които ежедневно вършатъ разни компрометирующитѣ партията ни дѣла, и че тѣ вършатъ всичко това, за смѣтка на една партия, на която сме и ний членове, и че ако се оставатъ и за въ бждаще тѣ да управляватъ партийнитѣ ни работи, се рискува да се дезорганизира окончателно нашата партия въ гр. Плъвень и окръжието. Той е на мнение да се искаже недовѣрие въ досегашното

Свищовъ; той мирно и тихо отива и се връща но че го срѣцнаха гаджелитѣ и го закачиха въ полза на тайната можахъ да прѣтърпя или да ги наложа съ по нѣколко суровици и да ги вода съ бебѣ си до балкана. Вълкѣтъ затова има яка шия, че самъ си върши работата. Кабахатя е мой, че послушахъ Толата и свищовчане та допустнахъ да убиятъ уруклишитѣ. Навѣрно тѣлата сж вече намѣрени, М?... да, Метхадъ паша вече знае че съмъ въ вилаета му. Главата ми се търси за скѣпа цѣна. Необмислено рѣшение ражда лоши послѣдствия. Дѣлията и Чешмеджи — Петровъ изъ Лхжене се не прѣщатъ и навѣрно тамъ се завиха, паднаха въ турски рѣцѣ. Нещастний Ангеле, заради насъ ще погинешъ! Свищовчане и селяне отъ Царевица навѣрно изпълниха Свищовскитѣ и Русчушки затвори и кауши.

Слѣдва.

бюро, подъ прѣдседателството на Т. Табаковъ и се избере ново, такова което да управлява партийнитѣ ни работи. Втори слѣдъ него взе думата г. Л. Петровъ (адвокатъ) който сжщо, съ явни факти доказа че се вършатъ не прѣпорчителни работи за смѣтка на партията и че прѣстѣпление ще бжде отъ наша страна, партизанитѣ на Народно-Либерална партия, да трѣримъ това бюро да ръководи работитѣ и за въ бждаще.

Трети говори г-нъ Т. Дойчиновъ (адвокатъ) който искажа голѣмитѣ си съжаления, за гдѣто, нѣколко похитители во главе Т. Табаковъ, оцѣтвяватъ партийнитѣ и общинскитѣ ни интереси и сж турпи съ разнитѣ компрометирующитѣ работи, партията ни въ такова положение, въ което тя рискува да се разстрои окончателно, ако се слѣдва и за въ бждаще тоя пътъ, по който сж трѣзнали тѣзи наши приятели. Най-послѣ зе думата г. Цв. Караивановъ, който истѣкна всичко обстоятелствено и съ факти доказа всички злоупотрѣбления и гешефти извършени въ продължение на кѣсото врѣме отъ както е поела нашата партия управлението на страната. Той истѣкна такива очебиущи дѣла, отъ които се погнусиха всички прѣсѣдателя и едногласно се изказа пълно недовѣрие и се бламира досегашното бюро, което имаше за прѣдседатель Т. Табаковъ и членове: Т. Хр. Бърдаровъ, Ив. Ганчевъ и др. слѣдъ което се избра отъ събранието ново бюро и се състави настоящия протоколъ:

ПРОТОКОЛЪ

№ 1

Днесъ 24 Априль 1905 г. членовѣтѣ на Народно — Либералната партия въ гр. Плъвень, на брой повечето отъ 500 души, събрани въ хотелъ „България“ и въ присѣтствието на сегашнитѣ членове на избраното отъ насъ по рано бюро на Народно — Либералната партия, именно: Евстатия С. Славовски, Подпрѣдседатель и членове: Цвѣтанъ Караивановъ, Ламби Петровъ и Крумъ Хр. Бараковъ, като взехме прѣдъ видъ, че прѣдседателя на сегашното бюро Тодоръ Табаковъ и членовѣтѣ му Т. Хр. Бърдаровъ и Ив. Ганчевъ вършатъ отъ името и за смѣтка на партията работи за своя лични ползи и о-благи; че тѣ въсползовани отъ туй си положение и фалшивото прѣдставление партийнитѣ работи прѣдшефа на партията, зарѣзаха интереситѣ на партията и партизанитѣ, а започнаха срѣщу всѣкиго отъ насъ систематическо гонение; прѣслѣдване чрѣзъ властѣта (кметството и пр.) глобявание и пр. и то съ единствената цѣль да обидятъ и отстранятъ всички добри и заслужели партизани, та само тѣ безконтролно да вършатъ работи отъ не прѣпорчителенъ и компрометирующъ характеръ; че съ тия си дѣйствия досегашното бюро вмѣсто да усилитъ и съгѣсти редовѣтѣ на партията и я постави на висотата на каквато би трѣбвало да бжде, напротивъ я разтройва и компроментира отъ което като естествено послѣдствие неменуемо

ще се яви и нейното скоро загниване като партия; че за да може да се постигне едно подобрене на партията и да се постави тя на начала на каквито истинските и принципи диктуват, необходимо е едно коренно реорганизиране.

Водоми от които съображения и слѣдъ изслушването рѣшитъ на ораторитѣ: г. г. Д-ръ Н. Думановъ, Л. Петровъ, Т. Дойчиновъ и Цв. Караивановъ, рѣшихме:

1) Исказваме пълно недовѣрие въ досегашното бюро на Народно-Либералната партия во главѣ прѣдседателя и Т. Табаковъ;

2) Единодушно избираме ново бюро съгласно устава на партията, което да ръководи за въ бъдѣще партийнитѣ ни работи, като организира на ново партията и я постави на приличното ѣ положение. За таква се избраха: Прѣдседател: Ев. Славовски (търговецъ), Секретаръ: Д-ръ Н. Думановъ (адвокатъ), Подпрѣдседател: Цв. Караивановъ (търговецъ), Касиеръ: Георги Тодоровъ (Директоръ на Акц. Търг. Д-во „Сила“), Членове: Ат. Тапуровъ (търговецъ), Марко Карабълевъ (търговецъ), Ненко Вълчовъ (търговецъ), Цовю Цоневъ (търговецъ), Антонъ Янчевъ (бакалинъ), Тодоръ Дойчиновъ (адвокатъ), Крумъ Хр. Бараконъ (търговецъ), Ламби Петровъ (адвокатъ), Стойко С. Брилянтовъ (пантолонджия), Печо Кочевъ (касапинъ), Иванъ Ан. Мариновъ (крѣчмаръ и бакалинъ), Христо Трифоновъ (абаджия) и Марино А. Одрински (търговецъ) и

3) Натоваарваме Помощното бюро да испрати настоящия протоколъ на шефа на партията г-нь Димитръ Петковъ и на централното бюро на партията в София, за свѣденіе.
гр. Плъвенъ, 24 Априль 1905 г.

Слѣдъ всичко това, събранието като искажа надеждата си че новото бюро подъ прѣдседателството на г. Ев. Славовски, ще организира на ново партията, ще я постави на висотата на своето положение и ще я оправи въ пѣтя, въ който нейнитѣ принципи диктуватъ и, че въ едно иай-скоро врѣме то ще свика на ново партизанитѣ и изобщо всички граждани, на публично събрание въ салона на др-во „Съгласие“ за да се обсъдятъ дѣйствиата на общинскитѣ ни свѣтъ, койго ежедневно ощетява общинската ни каса и занемарява град. ни интереси, слѣдъ което събранието се равотиде мирно и тихо, безъ никакъвъ инцидентъ.

ХРОНИКА.

— Слухъ се прѣска, че кмета Т. Табаковъ и помощника му фалита С. Гетовъ се тъкмели да си даватъ оставитѣ, защото се боели, че гражданитѣ като се съберели на общо събрание, което се проектира да стане въ скоро врѣме, щѣли да бѣдатъ исхвърлени по най-позоренъ начинъ, а при това и дадени подъ сѣдъ, за похищение на общинскитѣ интереси. На тия слухове ний не вѣрвае, защото познаваме що за хора сѣ тия приятели.

— **Анонимни.** Много приятели ни запитватъ да имъ явимъ, какви сѣ тия анонимни дѣлове, които се помѣнватъ въ прѣдопрѣждението на тъмничаритѣ—гешетари. Ний незнаемъ. Но мислимъ да ли не ще да сѣ, анонимнитѣ за които едно врѣме щѣше да се ходи чакъ въ „Манджурия“, или пѣкъ сѣ тия, които г. Бърдаровъ е взелъ отъ съдружницитѣ си, по направата на градскитѣ шосета и калдърми и за които анонимни, както слушаеме съдружницитѣ му щѣли да го даватъ въ сѣдъ, да имъ каже кому ги е далъ, защото милостѣта му тогава бѣше хемъ прѣдприемачъ, хемъ общинскитѣ свѣтъникъ, а при това и посрѣдникъ. Той е взелъ 2000 лева, а и до сега не е казалъ кому ги е дагъ, та да ли не ще да сѣ тия суми отъ анонимнитѣ дѣлове. Ний знаемъ че сега има още по прѣсени анонимни, по търга за „салханата и крѣвнината“ да ли не ще да сѣ тѣ г. Табаковъ и С-ве? Да не би пѣкъ да сѣ тия 8000—9000 л., които се взеха за прокарване чрѣзъ общ. съветъ прѣзъ 1899 г., когато бѣхте прѣдставителъ и общ. свѣтъникъ, съ което оцетихте общинската каса съ около 40.000 лева, като прокарахте онази, никому не потрѣбна уличка? Или пѣкъ да не иска да се каже за ония 100 напалеона, които е взелъ философа Иванаки Печигаровъ, отъ съдружницитѣ си и ги е прѣдалъ на тогавашния общ. свѣтъникъ и нар. прѣдставителъ. Ний питаеме за сега г. Т. Табаковъ, че ли ни каза за горнитѣ 100 напалеона, като какъ му сѣ дадени тѣ за адвокатско право ли, или като на общ. свѣтъникъ? Още много анонимни ще разкриемъ ний, но хаде да оставимъ за дорѣда.

— **Пристигнало е** въ градътъ ни Шумепското пѣвческо дружество „Родни Звучи“, което угрѣ на 1-и Май сутринтъта ще пѣе на Божественната литургия въ катедралната църква „Св. Нколай“, а вечеръта ще даде концертъ въ салона на дружеството „Съгласие“. Ний вѣрваме че съгражданитѣ ни, ще се възползоватъ отъ случая и ще присѣствуватъ на Божественната литургия въ църквата, а така сѣщо и вечеръта на концерта въ салона.

— **Расправа ни се,** че ежемесечно се събирали по 2% отъ заплатитѣ на всички общински служащи, като не пропускали даже пожарникаритѣ и надничаритѣ на общината. Съ събирането на тая давнина, билъ натоваренъ пѣкой си Георги Цоневъ, който билъ персона гратисъ на кмета. Тоя приятелъ както ни се расправа, щомъ почнелъ да изплаща градскитѣ бирникъ мѣсечнитѣ заплати на служащитѣ, сѣдалъ при него и не пропускалъ никого, даже и градскитѣ лѣкари. Ако всичко това, което ни се расправа е вѣрно, то ний нѣма освѣнъ да обрнемъ вниманието, комуто се слѣдва да прѣкрати тѣзи безобразли скубения на бѣднитѣ служащи.

— **Новия стопанинъ** на др-во „Нива“ г. Т. Табаковъ, както слушаеме започналъ да търси кредитно учреждение въ което да го ипотекира зданието, защото вижда че въ скоро врѣме ще рухне всичко и ще пропадне продажбата му, която се извърши по единъ такъвъ местирозенъ начинъ. Цѣльта на управляющитѣ това дружество, въ което се е избралъ за ликвидаторъ и почтенитъ Табаковъ, е само и само да грабнатъ каквото могатъ, а отъ сетне да става каквото ще. Не напразно нашъ Табаковъ още щомъ

дойде партията на власть, той прѣвъ се загрижа въ едно публично събрание, да се уредили работитѣ на това дружество, защото било тесно свързани съ партията ни, на което още тогава му се отговори че това е отдѣлна работа. Отъ тогава до сега г. Табаковъ ежедневно се грижи да управи др-во „Нива“. Въ стремгението си, той замаяна и аркадаша си Цв. Влаховъ, който сиромашъ сума енергия съсипа до гдѣто да туре въ редъ дружественнитѣ работи....

Паметникъ на Хр. Ботевъ с Козлодуй (Орѣховско) 25 апр 1905 г. Комитета „Хр. Ботевъ — Козлодуйскитѣ брѣгъ“, който има за цѣль—„въздигане паметникъ на Хр. Ботевъ на Козлодуйскитѣ брѣгъ“ ще положи основния камѣкъ на паметника на 17 май н. г.

Като съобщава това на почитаемото българско общество, моли го да удостои съ присѣтствието си паметѣта на незабравимия български революционеръ, поетъ, писателъ и войвода.

Комитета се е отнесалъ до Военното министерство за отпускане два парахода отъ флотата, които да прѣвозатъ безплатно гоститѣ отъ крайдунавскитѣ градове до брѣга на горѣпомѣнатата дата.

Прѣдседателъ: Ив. Георгиевъ
Дѣловодителъ: М. Зайковъ

Плъв. Окр. Сѣдъ е осѣдилъ на мѣсеченъ тъмниченъ затворъ, извѣстия и прочутия побойникъ Цвѣтанъ Влаховъ, за гдѣто той прѣди врѣме бѣ си позволилъ да бие срѣдъ улицата единъ отъ членовѣтъ на сѣщия сѣдъ.

Обявления отъ Сѣдебнитѣ Пристави

№ 1871

Извѣствамъ, че на 23 Май т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се пролаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плъв. землище, а именно:

1) Една къща въ гр. Плъвенъ I кварталъ съ дворъ, при сѣсѣди: Г. Славчевъ, Лазаръ Ив. Ябалкаровъ, баиръ и градска бара. оцѣнена за 1500 лева.

2) Единъ дуганъ въ гр. Плъвенъ II кварталъ, при сѣсѣди: Иванчо Атанасовъ, Иванчо Василевъ и гл. улица, оцѣненъ за 1125 лева.

3) Една втора $\frac{1}{2}$ часть отъ една воденица, цѣлата отъ два камика, находящи се въ района на с. Дол. Дѣбникъ въ мѣстността „Долната бара“, заедно съ принадлежащитѣ на тая половина ливада 23 декара и 3 ара и бостанъ отъ единъ декаръ и 3 ара въ сѣщата мѣстность при сѣсѣди: цѣлия имотъ на Бр. Ц. и Гето Петкови, барата, свѣщ. Н. Д. Духлински и Маринъ Г. Бончевъ, оцѣнени за 3088 л. 50 ст.

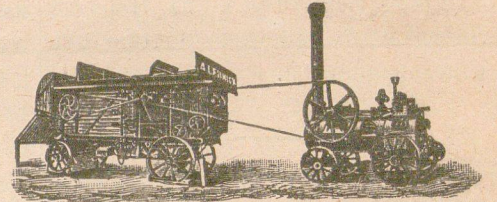
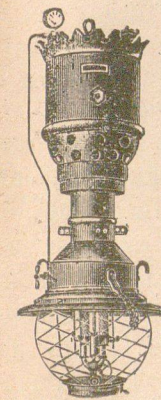
Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойниъ Георги Банчовъ отъ гр. Плъвенъ не сѣ заложени продаватъ се за въ полза на наследницитѣ останали отъ покойния по опрѣдѣленіе № 1008 издадено отъ Плъв. Окр. Сѣдъ.

Надаваніето ще личне отъ горната цѣна.

Разглежданието книжата и надаваніето може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 26 Априль 1905 г.
Дѣло № 1058/902 год.

I Сѣд. Приставъ: Ив. Бугиловъ.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ НА З. К. МАВРУДИЕВЪ Г. ПЛЪВЕНЪ.

Най добри, здрави и солидни прѣскачки за лозя, млѣкарски уреди, мѣркучи, резервни части, рафия, синъ камѣкъ, ножчета и ножици отъ Кунде и Солингенъ и пр. се намѣрватъ съ износна цѣна за продажъ. Галантерия, икони, ламби, сапуни и парфюми, шапки отъ българския търговски музей, чай Перловъ и Кузнецовъ, самовари и разни други руски артикуди. Градински и земеделѣчески семена. Между многого прѣдставителства има и онова на Бр. Боджиеви & Шаегеръ въ Будапеща кѣдѣто изпълнява разни поржчки. Музея доставлява всички артикуди отъ странство и България. При това извѣствамъ, че въ образцовата ми грѣнчарска работилница се приематъ всекакви поржчки за изработване, а сѣщо така се приематъ ученици за изучаването на грѣнчарството. Ламба безъ фитилъ и цилиндъръ свѣти съ 250, 500, 1000 и 1500 свѣщи съ обикновенъ газъ и съ голѣма икономия.

Съ почитание:

З. К. Маврудиевъ